

РЕШЕНИЕ

№ 1077

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 31.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8966** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. В. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005194/10.09.2021 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която за нарушение по чл. 174, ал3, предл. 1 от ЗДвП. и на основание чл. 171, т. 2а, б. б от ЗДвП на същата е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ .

В жалбата е посочено, че ЗППАМ не съответства на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че ЗППАМ е издадена няколко след АУАН респ. след фактическото отнемане на регистрационните табели, което според жалбоподателя представлява съществено процесуално нарушение. Моли се да същата да бъде отменена, като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 04.09.2021г. в 22:40 часа в [населено място], по ул. Околовръстен път с посока на движение от бул. Ч. връх към бел. България, жалбоподателката В. управлява лек автомобил Порше М. с ДК [рег.номер на МПС], като срещу номер 81, същата отказва да бъде изпробвана за алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0207. Издаден ѝ бил талон за медицинско изследване № 0877933 до УМБАЛ „Св. А.“.

За констатираното нарушение е съставен АУАН серия АА с бл.№ 476629на 04.09.2021г., връчен на нарушителя на същата дата при отказ от същия.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 21-4332-005194/10.09.2021 г., оспорена в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията посочени от оспорващия.

Съдът намира, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган и в изискваната от закона форма.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, ал.1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Оспорвания акт е издаден от полицейски инспектор към СДВР при отдел “ПП” - СДВР в това му качество и е налице необходимата компетентност, съгласно заповед № 537з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, вр. заповед № 8121з-1524/09.10.2016г. на Министъра на вътрешните работи, служебно известни на съда.

В обжалваната заповед изрично е посочено, че същата се основава на обстоятелствата, подробно изложени в съдържанието на акта за установяване на административното нарушение и с оглед наличието на всички реквизити предвидени в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, следва да се приеме, че е издадена в предвидената от закона форма.

Настоящият състав не констатира при издаване на обжалваната заповед да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и противоречие на материалноправни норми. Не е налице нарушение на разпоредбите на чл. 34 и чл. 35 от АПК.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Възражението, че оспорената заповед е издадена след АУАН, с който на практика са отнети регистрационните табели и СРМПС е неоснователно, тъй като нито в сочената в жалбата разпоредба на чл.172 ЗДвП, която определя компетентостта на лицата, оправомощени да издават ЗППАМ по този закон, така и в разпоредбата на чл.171 ЗДвП, изрояваща случаите, в които се прилагат принудителни административни

мерки за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, не е предвиден срок за налагането им.

Неоснователно е и възражението, че ЗППАМ е издадена по отношение само на жалбоподателя, при положение, че процесното МПС имало и друг собственик- В. Б., тъй като както по преписката, така и в хода на делото, не бяха ангажирани доказателства в подкрепа на това твърдение.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Недоказани са твърденията в жалбата, че са налице съществени процесуални нарушения при издаването на оспорения акт.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Съгласно цитираната разпоредба при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, какъвто е конкретния случай. В съставения на жалбоподателя акт за нарушение, е записано, че нарушителят е управлявал МПС на 04.09.2021г. и при извършена проверка от полицейските служители отказва да бъде изпробван техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0207, като на нарушителя бил издаден талон за медицинско изследване № 0877933 до УМБАЛ „Св. А.“.

В случая за констатирано нарушение по ЗДвП, с оспорената заповед е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“, а с приложения по делото АУАН серия АА с бл.№ 476629на 04.09.2021г. са отнети два броя регистрационни табели СВ 06 60 РМ, след което на жалбоподателката в качеството ѝ на собственик на автомобила на основание чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП е издадена заповед за прилагане на ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, чието МПС е управлявано от лице, което е отказало да бъде проверено с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно

изследване определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Продължителността на срока на мярката е определена от органа съобразно степента на обществена опасност на деянието. Не е налице неспазване на принципа за съразмерност, установен в чл. 6 от АПК.

При тези данни описаното в жалбата е действие по изземване на регистрационните табели, което е част от нормативнорегулираната дейност на контролния орган и се основава на закона, тъй като попада в обхвата на допустимите случаи по чл.165, ал.2, т.2 от ЗДвП, във вр. чл.171, т.2а, б. „а“ и чл.172, ал.2, т.3 и ал.4 от ЗДвП. Съгласно чл.172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл.171, т.2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. По силата на ал.4 в случаите по чл. 171, т. 2, букви „в“, „к“, „л“, „м“ и т. 2а свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се иземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство, а в случаите на чл. 171, т. 2а се иземват и табелите с регистрационен номер. Съгласно чл.172, ал.5 от ЗДвП заповедите за прилагане на ПАМ подлежат на предварително изпълнение по силата на закона, поради което и фактическото приложение на мярката преди издаването на заповедта по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП не е лишено от правно основание, обуславящо неправомерност на действието по изземване на табелите с регистрационен номер. В случая актосъставителят е изпълнил императивно вмененото му от закона задължение – при съставянето на акт за нарушение по смисъла на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП да отнеме регистрационните табели. Това фактическо действие е част от процедурата по ангажиране на административната отговорност на собственика на моторното превозно средство, поради което законсъобразността му не може да бъде предмет на самостоятелен съдебен контрол. За собственика на автомобила остава възможността да оспорва заповедта за налагане на принудителна административна мярка по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. чл.172, ал.5 от ЗДвП, като именно в това производство ще бъде установено дали са били налице предпоставките на чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП за изземване на регистрационните табели.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005194/10.09.2021 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която за нарушение по чл. 174, ал3, предл. 1 от ЗДвП. и на основание чл. 171, т. 2а, б. б от ЗДвП на същата е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: